



ŠAROVEC

Čtvrtletník obce Šarovy 4/2015





Vystoupení členek SŽMB na rozsvěcování vánočního stromu. *Foto MF*



Hodový fotbal. *Foto MF*

Vážení spoluobčané, tak jako každým rokem se všichni divíme, že to všechno rychle uteklo a máme tady opět Vánoce. A je to bohužel pravda a pro všechny bez rozdílu jsme všichni zase o rok starší. Nebudeme smutnit, vždyť se blíží svátky míru, pokoje a klidu, byť situace kolem nás a ve světě tak nevyupadá. Co se za rok od uplynutí voleb do zastupitelstva odehrálo, je poměrně podrobně popisováno v předchozích číslech našeho zpravodaje. Chci se jenom zmínit o další změně, ke které došlo v tomto posledním čtvrtletí. Začátkem roku se změnilo obsazení zastupitelstva obce, poté co po rezignaci paní V. Popelkové ji nahradila první náhradnice z její kandidátky, paní R. Ambrúzová. Musím konstatovat, že ani konec roku se neobešel beze změny. Po letech místostarostování podal rezignaci ze zdravotních důvodů pan M. Fusek. Dovolte mi, abych jménem zastupitelstva a jménem svým poděkoval za vše, co pro obec udělal. Do funkce nového místostarosty byl zvolen služebně nejstarší zastupitel pan V. Kozlík. Jemu chci popřát jménem všech, aby se mu dařilo alespoň jako jeho předchůdci. A co říci závěrem? Dovolte, abych Vám všem a všem lidem dobré vůle popřál v nadcházejícím vánočním čase klid a pohodu, vyslovil přání, abychom se na sebe nemračili, abychom si vychutnali to kouzelné období. Pěkné prožití svátků a příchod nového roku všem od srdce přeje Váš starosta.



František Langr

Ná hody do dresu

Ani letos nebyly šarovské hody ináč a vyvrcholením šarovského hodového termína mělo být fotbalové utkání. **11**

text Petr Bernatík / foto Martin Fusek

Vánoční strom už svítí

Adventní čas začíná ve většině obcí slavnostním rozsvícením obecního vánočního stromu. A ani obec Šarovy není v tomto směru výjimkou. **14**

text Jan Soukup / foto Martin Fusek

Šarovské osobnosti

Další na řadě je Pavel Leicman. Dohromady 34 let zatím působil jako herec Městského divadla Zlín, ... **22**

text Jana Fuksová / foto Martin Fusek

RUBRIKY

Obecní zastupitelstvo informuje

6., 7. a 8. zasedání OZ **4 - 7**

Příroda kolem nás

Přírodní jevy a časové úseky **27**



Oficiální čtvrtletník Obce Šarovy

Zpravodaj vydává Obecní úřad v Šarovech

Jana Fuksová, ŠÉFREDAKTOR

Petr Bernatík, REDAKTOR

Aleš Fuksa, REDAKTOR

Martin Fusek, Lubomír Jarcovják GRAFIK

E-mail: sarovec@sarovy.cz

Website: www.sarovy.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 14. 12. 2015

Copyright: © Obec Šarovy

Náklad: 100 výtisků, cena 20 Kč

e. č. MK ČR E 15185

6. zasedání OZ, 26. 10. 2015

Je přítomno 7 členů zastupitelstva, zasedání je usnášení schopné v souladu s ust. § 92 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Jednání řídí starosta František Langr.

Body programu:

Rezignace místostarosty

OZ bere na vědomí rezignaci Martiny Fuska na funkci místostarosty obce ke dni 23. 10. 2015 a volí místostarostou obce Vlastimila Kozlíka, Šarovy č. p. 10, s účinností ke dni 26. 10. 2015.

Volba ve výborech:

OZ volí předsedou kontrolního výboru Martina Kovačika

OZ volí člena kontrolního výboru Tomáše Kadlčíka

Oprávnění

OZ schvaluje dispoziční oprávnění k rozhodování o prostředcích a majetku obce, které nabývá účinnosti 27. 10. 2015. Podle § 38 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších změn a doplňků v souladu se změnami MF ČR, opravňuje rozhodovat o prostředcích a majetku obce starostu obce Františka Langra, místostarostu obce Vlastimila Kozlíka a účetní obce Marii Šišákovou jako druhou osobu.

Vyvěšení záměru:

OZ schvaluje vyvěšení záměru obce směnit obecní pozemek p. č. 278/38 vodní plocha o výměře 370m², zapsaný na listu vlastnictví č. 10001 pro k. ú. a obec

Šarovy za pozemky p. č. 8/2, zahrada o výměře 164 m², p. č. 3/4, ostatní plocha o výměře 111 m² a p. č. 253/4, trvalý travní porost o výměře 444 m², to vše v k. ú. Šarovy, obec Šarovy, zapsanými u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Zlín, LV č. 77 pro Českou republiku, s právem hospodařit s majetkem pro Povodí Moravy, s. p.

Zákaz prodeje:

OZ vydává na základě ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ustanovením § 11 odst. 1, § 84 odst. 3 a § 102 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, Nařízení obce Šarovy č. 1/2015, O zákazu podomního a pochůzkového prodeje. Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni jeho vyhlášení.

Dohoda s ÚP:

OZ schvaluje podání žádosti na uzavření dohody mezi Úřadem práce ČR a obcí Šarovy na vykonávání veřejně prospěšných prací v obci Šarovy s uchazeči vedenými v evidenci Úřadu práce ČR. Jedná se o dva pracovníky na dobu 1 roku.

Přijetí dotace:

OZ schvaluje přijetí účelové neinvestiční dotace z rozpočtu Zlínského kraje na výdaje spojené s činností JSDH v částce 11 000 Kč a pověřuje starostu obce k podpisu Smlouvy o poskytnutí účelové neinvestiční dotace z rozpočtu Zlínského kraje č.: D/1974/2015/KH

Smlouva o převodu:

OZ schvaluje smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci č. UZSVM/BZL/8177/2015-BZLM. Jedná se o pozemek p. č. 120, ostatní plocha, zapsaný na LV 60000 pro k. ú. Šarovy v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, Katastrálním pracovištěm Zlín a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy.

Rozpočtové opatření:

OZ schvaluje rozpočtové opatření č. 1/2015, v souladu s § 102, odst. 2, písm. a) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších změn a doplňků a v souladu s § 16 odst. 3 písm. a) zák. č. 250/2000Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů na jednotlivých paragrafech a položkách. Dále pověřuje a dává pravomoc starostovi obce k provedení úprav rozpočtu dle skutečnosti za rok 2015.

Hospodaření:

OZ bere na vědomí hospodaření obce k 30. 9. 2015.

7. zasedání OZ, 12. 11. 2015

Je přítomno 7 členů zastupitelstva, zasedání je usnášení schopné v souladu s ust. § 92 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Jednání řídí starosta František Langr.

Body programu:

Územní plán:

OZ konstatuje ověření ve smyslu ust. § 54 odst. 2 zákona č. 183/ 2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů, že Územní plán Šarovy není

v rozporu s Politikou územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1 schválenou vládou ČR usnesením č. 276, ze dne 15. 4. 2015, se Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje (ZUR ZK), jejichž aktualizace byla vydána zastupitelstvem Zlínského kraje dne 12. 9. 2012 usnesením č. 0749/Z21/12, které nabyly účinnosti 5. 10. 2012, se stanovisky dotčených orgánů a se stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje.

OZ rozhodlo v souladu s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o námitkách tak, jak je uvedeno v Opatření obecné povahy č. 1/2015 kapitola 4, strana 25.

OZ vydává v souladu s ust. § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, §§ 171 až 174 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (ve znění pozdějších předpisů), § 13 a přílohy č. 7 vyhlášky 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti Územní plán Šarovy jako Opatření obecné povahy č. 1/2015, který obsahuje:

Příloha č. 1 – Územní plán Šarovy – textová část

Příloha č. 2 - Územní plán Šarovy – grafická část

Příloha č. 3 - Územní plán Šarovy – odůvodnění – textová část

Příloha č. 4 – Územní plán Šarovy – odůvodnění – grafická část

Příloha č. 5 – Doplňující průzkumy a rozbory

OZ bere na vědomí, že nabytím účinnosti Opatření obecné povahy č. 1/2015 pozbývá platnosti Územní plán obce

Šarovy schválený zastupitelstvem obce dne 3. 3. 1997 včetně jeho změn.

Směna pozemků:

OZ schvaluje smlouvu o směně pozemků mezi obcí Šarovy a Povodím Moravy s. p. a pověřuje starostu podpisem smlouvy.

Smlouva o službách:

OZ schvaluje uzavření smlouvy o poskytování služeb – zimní údržba obecních komunikací traktorem - mezi obcí Šarovy zastoupenou starostou obce Františkem Langrem na straně jedné a firmou SLS cz s.r.o. se sídlem Bohuslavice u Zlína 279, 763 51 IČ 292684486, zastoupenou jednatelem Robertem Slezákem na straně druhé.

Inventarizace:

OZ schvaluje ve smyslu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů, příkaz provést v roce 2015 v termínu do 31. 12. 2015 řádnou inventarizaci majetku a závazků. Závěrečná zpráva bude předložena starostovi do 15. 1. 2016.

Hospodaření:

OZ bere na vědomí dílčí přezkoumání hospodaření obce za rok 2015 bez výhrad.

8. zasedání OZ, 9. 12. 2015

Je přítomno 7 členů zastupitelstva, zasedání je usnášení schopné v souladu s ust. § 92 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Jednání řídí starosta František Langr.

Body programu:

Nakládání s odpady

OZ vydává na základě ustanovení § 10

ve spojení s ustanovením § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích, v platném znění, obecně závaznou vyhlášku obce Šarovy č. 1/2015 – o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Šarovy.

Poplatky za svoz odpadu

OZ vydává na základě ustanovení § 10 ve spojení s ustanovením § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., zákon o obcích, v platném znění, obecně závaznou vyhlášku obce Šarovy č. 2/2015 – o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů v katastrálním území Šarovy.

Smlouva o převodu

OZ schvaluje Smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci č. UZSVM/BZL/9708/2015-BZLM. Jedná se o pozemky parc. č. 74/3 – ostatní plocha, parc. č. 119/2 – ostatní plocha, parc. č. 164/3 – ostatní plocha a parc. č. 373 – ostatní plocha, vše zapsáno na LV 60000, pro k. ú. Šarovy, v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, katastrální pracoviště Zlín a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy.

Záměr na pronájem prostor sloužících k podnikání – hospoda

OZ doporučuje vyhlásit a zveřejnit záměr na pronájem prostor sloužících k podnikání (nebytový prostor) ve vlastnictví obce Šarovy, umístěných v budově č. p. 70 – stavba občanské vybavenosti,

kteřá se nachází na pozemku parc. č. 1, o výměře 337 m² – zastavěná plocha a nádvoří, a kteřá je zapsána na LV 10001 u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, katastrální pracoviště Zlín. Jedná se o prostory umístěné v levé části budovy č. p. 70 – hospoda a související prostory (místnost s výčepem, WC pro personál, zázemí s výčepem, schodiště pro personál do sklepa, sklad zboží a sklad piva ve sklepních částech budovy č. p. 70).

Rozpočtové provizorium pro hospodaření obce

OZ schvaluje v souladu s ustanovením

§ 13 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2000 Sb., zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění, rozpočtové provizorium pro hospodaření obce pro období od 1. 1. 2016 do doby schválení nového rozpočtu pro rok 2016. V období rozpočtového provizoria bude obec hradit výdaje měsíčně pouze do výše 1/12 skutečných výdajů předchozího roku.

Hospodaření:

OZ bere na vědomí hospodaření obce k 30. 9. 2015.

SETKÁNÍ ŠAROVSKÝCH SENIORŮ

Rok s rokem se sešel, je měsíc říjen a v kalendáři poznačeno 11. října beseda seniorů – po staru důchodců.

To už ale s předstihem Jarka Ulčíkova a Helenka Jančová zazvonily u dveří a s úsměvem zvaly na setkání: „Přijďte, bude veselo!“

Kdo by odolal? Už minulé roky bylo příjemné posedět a pobavit se v šarovské hospůdce. Bylo tomu tak i letos. Sál uklizen, vyzdoben a překvapení – u okna velké tabule s fotografiemi naší vesnice, ze života občanů a s povídáním. Byla to šarovská prezentace na Slavnostech vína v Uherském Hradišti. Se zájmem jsme ji prohlíželi a děkujeme všem, kdo se na přípravě této prezentace podíleli.

Nechyběli ani manželé Pivodovi s připravenou hudbou a písničkami, při kterých zapomeneme na nemoci a starosti, je možnost si zazpívat i zatančit. Přivítáme se s Horňankami, které vidíme

na Den matek, na besedě seniorů nebo u rozsvícení vánočního stromu u obecního úřadu. Přivítá nás starosta obce František Langr s přípitkem a přáním pěkného nedělního odpoledne. Členky kulturní komise se starají o naše občerstvení. Povídáme si mezi sebou, posloucháme hudbu, a další překvapení – na taneční parket běží členky „Šarovského sdružení pro mužský blahobyt“. Rozesmáté, tančící v bílomodrém úboru, k nepoznání, kteřá je seniorka. Příjemné a veselé překvapení. To jsme ještě netušili, že nás čeká další překvapení, některým z nás i oči zaslzely.

S hudbou a zpěvem do hospůdky dorazila skupina slováckých šohajů a děvčic. Kroje jim moc slušely. Chtěli nám, kteří nemůžeme na Slavnosti vína do Uherského Hradiště, ukázat jak reprezentují v krojovaném průvodu naši malou obec. Hráli, zpívali, malá Klárka Bernatíková,

také v kroji, spokojená u maminky, pokopávala nožkami. Jak by ne, vždyť už od kolébky je cérečka ze Slovácka. Hrál se, zpívalo a zase překvapení – šohajé i děvčice se rozběhli ke stolům a zvali přítomné k tanci.

Nemyslela jsem, že si jako nejstarší seniorka zatančím s krojovaným a příjemným šohajem, Dušanem Soukupem.

Seděl naproti u stolu Pepa Pavlík, pohledem jsme se domluvili, že Šarovy žijí, mládí si rozumí se stářím. Byl to dobrý pocit z letošní besedy.

Děk všem účinkujícím, členkám kulturní komise, zastupitelům obce za pohodové veselé a překvapivé nedělní seniorské odpoledne.

Libuše Langrová

DLABÁNÍ DÝNÍ

Přemýšleli jsme, co udělat na podzim pro naše děti. Ze všech návrhů zvítězil nápad dlabání dýní. Nachystat občerstvení, svačinku, sladkosti, něco na pití, to nebyl žádný problém. Ale když se blížil onen den, 24. říjen 2015, tak největším problémem byly samotné dýně. Zkrátka letos se v našem okolí neurodily. Nakonec jsme je koupily v obchodě a nic

nebránilo tomu, aby se slíbené dlabání uskutečnilo.

Děti přišly natěšené, kromě samotného dlabání mohly kreslit, lepit, tvořit, ale také zpívat a mlsat. Do setmění pořád zbýval nějaký čas, proto se v doprovodu přítomných rodičů vydaly na procházku a my jsme zatím provedly vyhodnocení. Bylo to velmi těžké, všechny vydlabané



dýně byly moc hezké. Hodnocení ani nemohlo být úplně spravedlivé, protože menším dětem pomáhaly maminky, a větší děti pracovaly samostatně.

Pohár byl jeden a vítěz mohl být také jen jeden. A byl to Ondra Kadlčík. Na závěr dostaly všechny přítomné děti tričko s obrázkem dýně. Přes noc zůstaly rozsvícené dýně u mobilního domu

na Stodolní a další den si je děti odnesly domů.

Z mého pohledu byla celá akce vydařená a hezká. Nejdůležitější je ale to, že děti byly spokojené. Doufám, že i příští rok akci úspěšně zopakujeme. Jenom budeme muset nasadit nějaké ty dýně.

Jarmila Ulčíková, Sdružení žen pro mužský blahobyť

ZLATÁ SVATBA NA ŠAROVECH



V tomto roce se v naší obci konalo poprvé obnovení manželského slibu. Kouzelné housličky Michalky Kovačkové a trocha poezie zpříjemnily překrásné a dojemné chvíle zlaté svatby manželů Josefa a Jaroslavy Gajduškových.

24. 10. 2015 za přítomnosti svých nejbližších obnovili svůj manželský slib daný si před padesáti lety. Po slavnostním projevu pana starosty a přípitku popřáli všichni přítomní manželům mnoho dalších společně prožitých let ve zdraví a v radosti s přesvědčením, že i za deset let se všichni sejdeme na svatbě diamantové.

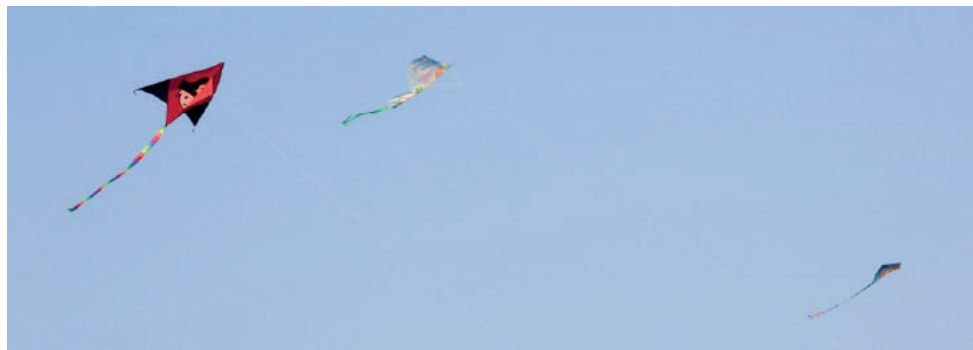
Jarmila Ulčíková



NAD HUMNY JE DRAK (Ů)...

„Vyleť draku nad oblaky, rád bych s tebou letěl taky, vyleť draku jen se vznes, abys viděl celou ves“. Tato dětská říkanka

přesně vystihuje letošní šarovskou drakiádu. 31. října se malí i velcí sešli na již tradičním místě, na Kopanině, aby prověřili



svou dovednosť v pouštení draků. Byl krásny slunečný podzimní den, foukalo, proto draci krásně létali. Škoda jen, že draci byli jen kupovaní, z domácí výroby se zúčastnil jen jeden drak a ten bohužel ještě neuměl létat. Ale třeba se to

do příštího roku naučí a všem těm kupovaným pak vytře zrak. Pěkné odpoledne zakončil pořádný táborák, opékaly se špekáčky a nakonec se i, trochu neplánovaně, zpívalo při kytáře.

text David Fejt / foto MF

NA HODY DO DRESU

Jedna ze známých povídek Zdeňka Galušky z cyklu Slovácko sa súdí aj nesúdí, začína temato slovami:

Sú hody, najväčší sviatok roku. Na šohaje s dievčicami je radosť sa podívať. Muziky vyhrávajú, sklenky zvonujú, vína v bečkách ubýva, krev sa rozohňuje.

A včil, jak by asi Zdeněk Galuška líčil o šarovských hodoch. Sú hody. Po krojoch, muzice a juchání ani památky, enem Hubáčkova Akiny doprovází

šťekotem a vrčáním strýca Pešulového do hospody, kerá eště neotevřela. Šarovské naplaveniny z východu už ani nevíja, co to ty hody sú, že by sa nekdo mydlil s oknami a zahrádkami, tož to ani omylem. Enom na horním konci kolem kluzišta sa po jednéj hodině začínajú scházet jakési postavy, kolikrát aj neforemných tvarů.

Ano, tak nejak by to strýc Galušku popisoval, lebo už roky sú hody na Šarovech



ve znamení propocených triček, odřítých kolen, natrhnutých svalů a svalových horeček, a to všecko pod pánskou kuratelú. Děvčice mají to privilegijum, že sa možú na vypracované figury svojích pánských spoluobčanů podívat, obdivně sa vyjadřovat o jejich sportovních výkonoch a hlasito fandit svojím oblíbencom.

Ani letos nebyly šarovské hody inačí a vyvrcholením šarovského hodového termína mělo byt fotbalové utkání. Kdo mezi kým bude hrát, nebylo jisté do posledního okamžiku. Je pravdú, že minulé ročníky proti sobě stály mančafy horního a dolní konca, ve kterých zvítězili hornáci. Letos sa nakonec přistúpilo na původní model svobodní x ženatí, aj když eště chvílu před začátkem to vypadalo, že ženatí nedajú dohromady ani zahajovací

zestavu, lebo roky nezastavíš a když na chlapa dojde rýmečka, je třeba začat zapisovat poslední vůlu.

Tým, že sa na hřištu nakonec potkaly týmy svobodných a ženatých, byly narušené plány nového šarovského sdružení, keré sa menuje Sdružení žen pro mužský orgasmus či tak nejak podobně, lebo toto sdružení už štrnáct dní nacvičovalo tzv. chóreo (to je taká neenom taneční zestava pro povzbuzování svojého oblíbeného mančafu) na podporu horního konca. Enomže horní konec sa nekonál a tož si sdružené děvčice mohly dat pohov a věnovat sa iným podzimním radostám. Nedá sa svítit, tož snád' příště.

Jak už bylo zmíněné, letos proti sobě měli nastúpit svobodní a ženatí. Zatímco svobodní Šarovjáci, posílení o svobodné chlapi hasičské ze Salaša aj



z jinama, sa už hodinu pred začiatkom rozbíhali, protahovali a zahrievali, ženatí ešte päť minút po začiatku boli ve štyroch kusoch. Teprú potom prišlo z centra dediny vozidlo, z kerého vyskočil Laďa Batúškú a vyvalil sa Lubor Křenú.

Ten už měl v tu dobu za sebu třetí kolo šarovského pingpongového trojboja (guláš, pivo, meruňkovica) a tož aj ten jeho krok už temu odpovídal. Byl takový unavený, nejistý. Nicméně tento zkušený borec nemohl chybět v zahajovací zostavě ženatých.

Samotné utkání by sa dalo charakterizovat jako utkání lehkých a těžkých vah. A tož zatímco na straně svobodných byla především dravost mládí (kromě Boboša), ženatí sa opírali hlavně o rokama nabyté zkušenosti a mantinely šarovského kluziště, aby sa pořádně vydýchali. Ale jak sa ukázalo v průběhu, právě nabyté zkušenosti byly tím jazykem na miskách vah.

Ženatí totiž hnedkaj v úvodu využili nepozornosti obrany svobodných (keři sa ešte řehtali temu, jak nekerým ženatým povolovaly švy na rozlišovákoch) a ujali sa dvúbrankového vedení. K překvapení všeckých přihlížejících a aj tých nejzarytějších optimistů dokázaly aj ty nejtěžší váhy z řad ženatých držat krok s mrštnýma a pohyblivýma svobodnýma a kde nestačily rychlostně, použily kila.

O první z nekolika přestávek sa ženatí začali posilňovat pivem a štamprlama a ti odvážnější aj gulášem, lebo po tých rokách víja, že pitný režim je stejně důležitý jak doplňování energie. To

svobodní nastúpili do další části zápasu s odhodláním neco s výsledkem provést. A to sa jim aj podařilo, když překonali ináč pozorného Laďu Batúška v bráně ženatých. A právě v tento okamžik sa projeвили zkušenosti ženatých hráčů, které člověk može získat jedině v manželství a dalšíma splenýma gólama odskočili až na rozdíl pěti branek. A to sa pro další vývoj utkání ukázalo jako klíčové, lebo ženatí sa uklidnili, obrana na čele s Tomášem Kadlčíkem hrála spolehlivě, a co prošlo přes obranu, pochytál Laďa Batúškú. Útok pak, jak jeho dobrým zvykem, koordinoval Lubor Křenú. A tož ani nevadilo, když svobodní dokázali snížit, lebo ženatí okamžitě dokázali reagovat a vzít si náskok zpátky. A aj když Boboš chytál jak kdyby sa s rukavicama narodil (ináč neví, na co sú dobré), porážku svobodných neodvrátil.

Ku koncu už ženatí ustálili zostavu, lebo část z jejich mančaftu zabrala místo u výčepu a odmítala ho opustit, aj když ti co ešte hráli, sotva plétli nohama. Závěrečný penaltový rozstřel byl daleko vyrovnanější než celý zápas. Bylo to hlavně díky Pepinovi Lišaníkovém. Ten vystřídál Boboša v bráně, lebo Boboš už měl v tú dobu inších zájmů spojených hlavně s jídlem a pitím. Inu srcař. Aj dyž Pepa dělál, co mohl, aj v této disciplíně vyhrály zkušenosti ženatých. Včil neco pro milovníky aritmetických aj inších průměrů (statistiky): Ženatí svobodní 11:6, na penalty 9:8. Možeme konstatovat, že je všechno tak, jak má byt. Tož tak!

text Petr Bernatík / foto MF

VŠECHNO ZLÉ JE PRO NĚCO DOBRÉ

Ničivé záplavy, které v loňském roce postihly naši obec, ukázaly nedostatky ve vybavení jednotky SDH. Pokoušíme se proto získat finanční prostředky na nové či chybějící vybavení, kde to jde.

Jednou z možností, která se letos naskytla, byl vyhlášený grant společnosti Povodí Moravy s.p. pro sbory dobrovolných hasičů působící v jeho lokalitě. Úspěch předložené žádosti byl závislý zejména na kvalitě předloženého projektu. Na tomto místě musíme poděkovat obci

Šarovy, která nám poskytla pomocnou ruku s přípravou žádosti a pro tyto účely nám zapůjčila zpracovanou povodňovou zprávu.

Právě díky této pomoci obce jsme se svou žádostí uspěli a získali grant ve výši 13.000,- Kč za účelem zakoupení elektrického kalového čerpadla. Předání symbolického šeku proběhlo na ředitelství Povodí Moravy s.p. v Brně z rukou ředitele pro správu povodí Antonína Tůmy.

SDH Šarovy

VÁNOČNÍ STROM UŽ SVÍTÍ

Adventní čas začíná ve většině obcí slavnostním rozsvícením obecního vánočního stromu. A ani obec Šarovy není v tomto směru výjimkou. Snad právě naopak. Šarovští jsou (a také byli) příkladem i pro jiné obce. Rozsvícení vánočního stromu spojené na Šarovech i s dalším „doprovodným“ programem si získává rok od roku stále větší oblibu nejen mezi dětmi, ale i dospělými, a to i z řad přespolních.

Možná se to nezdá, ale přípravy této akce začínají již dva měsíce dopředu. Pilně musí nacvičovat děti i dospělí. Týden předem musel být vykopán starý stříbrný smrk, který se i přes veškerou snahu nepodařilo zachránit a uschnul. Místo něj byla vysazena nová jedlička, která snad bude mít více štěstí. Ta však ještě vzrůstem nevyhovuje, proto den předem sbor šarovských dobrovolných hasičů „zasadil“ ještě jeden vzrostlý

smrk. Ten věnovala rodina Müllerova ze své zahrady.

Ve čtvrtek před prvním adventním víkendem šarovské děti v místní knihovně vyrobily vánoční ozdoby, aby je v sobotu v podvečer spolu se svými rodiči pověsily na vánoční strom. S příchodem tmy započal i kulturní program. Na zrekonstruovaném tanečním kole proběhlo několik vystoupení místních občanů. V úvodu předvedly své vystoupením ženy z šarovského Spolku žen pro mužský blahobyt, po nich zahrála na housle Michaela Kovačková několik koled. Svým vystoupením zpříjemnily adventní odpoledne a podvečer také šarovští nejmenší, a to pod tradičním vedením Markéty Šohajkové. Vyvrcholením téměř hodinového kulturního programu bylo představení O chudém obchodníkovi a starém koberci, kde v hlavních rolích vystupovala Helena Křenová



a David Fejt a které i s ostatními šarovskými ochotníky nastudoval pan Pavel Leicman. Po skončení kulturní části odpoledne se všichni zúčastnění přesunuli k vánočnímu stromu, který se dočkal svého rozsvícení a symbolicky tak zahájil předvánoční čas. Pro všechny bylo připraveno bohaté občerstvení díky šarovským ženám (i některým mužům). Návštěvníci tak mohli okošťovat koláče, perníky

nebo kyselici a zahrát se punčem i svařákem. Každý si také mohl zakoupit nějakou tu maličkost v malém jarmarku. Závěrem se sluší poděkovat nejen hlavním organizátorům – SDH Šarovy a obci Šarovy, ale i všem dobrovolníkům, kteří se na povedené akci jakýmkoliv způsobem podíleli. Nejen na šarovský vánoční strom mohou být Šarovjáci právem hrdí.
text Jan Soukup / foto MF

POMOC DO KAMBODŽE

Při rozsvícení vánočního stromu v Šarovech se podařilo vybrat nemalý příspěvek ve výši 2 195 korun. Určený je pro chudé děti v Kambodži. Chystám se tam na začátku nového roku a rád bych, stejně jako před třemi lety, pomohl dětem v kambodžském

městě Siem-Rep. Tehdy jsme peníze vybrané mimo jiné i v Šarovech, použili na nákup potravin, ze kterých jsme jim vařili obědy. Tentokrát to bude na jejich vzdělávání. Všem mnohokrát děkuji.

Aleš Fuksa

VÝROČNÍ VALNÁ HROMADA SDH ŠAROVY

Rok utekl jako voda a v sobotu 12. prosince se konala v prostorách hasičské zbrojnice výroční schůze Sboru dobrovolných hasičů v Šarovech.

Po zahájení schůze a přivítání členů a hostů starostou SDH následovaly výroční zprávy o činnosti sboru, jednotky, o hospodaření a zpráva o činnosti naší mládeže. Plán práce na další rok uzavřel první část schůze. Dalším bodem byla diskuze, ve které si vzal slovo starosta obce, hosté z okolních sborů a zástupce okresního sdružení. Starosta obce pochvalně hovořil o vynikající spolupráci při mnohých brigádách, přípravách kulturních akcí a ocenil

nasazení s jakým hasiči plní úkoly, které si předsevzali.

I když byla účast domácích členů i zástupců okolních sborů relativně malá, schůze proběhla na patřičné úrovni a následné posezení s místními muzikanty bylo tím nejlepším zakončením tohoto večera.

text David Fejt / foto MF

Výbor SDH Šarovy děkuje všem členům za vykonanou práci v uplynulém roce, obecnímu úřadu za dobrou spolupráci a všem občanům za pomoc a podporu aktivit pořádaných naším sborem.



CO JE U NÁS NOVÉHO?

Události, které probíhaly od začátku roku, jsou poměrně podrobně popisovány v předchozích číslech našeho zpravodaje. Proto se nebudu k těmto záležitostem vracet a chci se zmínit pouze o dvou projektech, které byly dokončeny v posledním čtvrtletí tohoto roku. V prvé řadě úspěšně skončily opravy všech objektů poškozených povodní v červenci loňského roku. Díky dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj se podařilo dát nový kabát betonové ploše na vletišti za obecním úřadem. Myslím si, že „tanečňák“, jak je nejčastěji plocha nazývána, si opravu zasloužil, neboť je to jedno z nejdůležitějších míst v obci, kde se scházejí lidičky všech věkových kategorií. Premiéru si nový povrch odbyl při představení scénky, která byla součástí „Rozsvícení vánočního

stromu“. Věřím, že kvalitu ocení v jarních a zejména v letních měsících jak šarovští sportsmeni při pravidelných kláních, až už v nohejbale či ve volejbale, tak zejména nejmladší generace při pravidelných hrátkách na všech akcích pro děti i dospělé. Jak se bude tanečnickům šarovským i přespolním tančit na novém povrchu, už musí zhodnotit až oni samotní.

Dalším objektem, který bylo třeba opravit, byl mostek přes Lhotský potok u kluziště na Horním konci. Dle projektové dokumentace, ke které se vyjadřoval i vlastník toku bylo opraveno a vydlážděno dno potoka a zejména pilíře mostku. Věřme, že si mostek už svoji daň vybral v loňském roce a bude na další léta v klidu.

Poslední nutnou opravou bylo ukončení kanalizační výústě za obecním úřadem,

kteřá vzala za své doslova i do písmena kvůli velké vodě. Rovněž zde bylo i za aktivní účasti vlastníka toku Březnice vše zrealizováno v termínu a dle schválené dokumentace. Samozřejmě, že opět slyšíme námitky, proč to a proč ne ono? Ale budme rádi za téměř třičtvrtmiliónovou dotaci a za to, že můžeme mít pocit, že jsme udělali vše pro to, abychom nemuseli v budoucnu vše hradit z obecního rozpočtu. A mám dobrý pocit z toho, že drtivá většina občanů to tak rovněž vnímá.

Dalším velkým projektem byl Územní plán obce Šarovy. O tomto projektu se nahovořilo a zejména napsalo v připomínkovém řízení mnoho. Ale je třeba si uvědomit, že na všech veřejných jednáních zastupitelstva a zejména na veřejném projednání se zástupci pořizovatele a projektanta bylo snahou zúčastněných vše objasnit. Ne vždy je ale snaha určité věci pochopit a respektovat. Proto tvrdím neustále, že zastupitelstvo je orgán, který musí rozhodnout tak či onak. A nejedná se jenom o územní plán. Nakonec byl územní plán odsouhlasen jasnou většinou zastupitelstvem. A tak, jak to vyjádřil jeden z přítomných občanů „nikdy se nebude všem líbit vše a nic není 100% dokonalé“. Bylo by dobře, kdyby si tuto skutečnost všichni uvědomili a budme opět rádi, že i zde nám bylo vyhověno ze strany Zlínského kraje, který tento projekt podpořil 50-ti procenty, tedy téměř stotisícovou dotací.

Je potřeba se zmínit i o dalších postupných převodech pozemků z vlastnictví státu do vlastnictví obce. Opět letos přibylo v kolonce vlastníků – Obec Šarovy dalších pár pozemků. To, co jsme začali realizovat před čtyřmi lety, se začíná

naplňovat a dává za pravdu těm, kteří vždy tvrdili, že převody nemovitého majetku nejsou záležitostí krátkodobou, ale že vše chce svůj čas a trpělivost.

Musím se ještě zmínit o dalším projektu, který rovněž souvisí s územním plánem. V příštím roce se začne s přípravou projektu Komplexní pozemkové úpravy. Bude to opět dlouhodobější záležitost, ale věřím, že výsledek bude ku prospěchu všech, neboť se bude týkat i lepších přístupů na pozemky a bude nápomocen v řešení protipovodňových opatření obce.

Konečně se snad dočkáme v nejbližší době i vylepšených webových stránek obce a uspokojíme i ty nejnáročnější uživatele.

Dotační politiku se nám daří realizovat podle představ až na jednu výjimku, kdy jsme neuspěli a obec přišla o poměrně vysokou částku finanční podpory. Bylo to v případě přechodu pro chodce, který je rovněž určitou částí veřejnosti kritizován, ale to bychom nesměli dělat nic a „sedět za pecí“.

A co dále v příštím roce? Možností je dost a nápadů ještě více. Bude nyní záležet na tom, na který projekt se zaměříme, a kde, a zda-li vůbec, dosáhneme na nejvýhodnější dotační tituly, které v období 2015-2020 obcím, jakou jsme my, příliš nefandí. Bylo velmi prozřivé, že jsme vstoupili před třemi lety do sdružení MAS (Místní akční skupina) Dolní Poolšaví. V nadcházejícím období 2016-2020 budeme mít možnost čerpat z MASky finanční podporu ve stejné míře jako zbývajících 16 členů, aniž by se bral na zřetel na počet obyvatel. To znamená velká obec malá obec - stejným dílem. Nemíním psát o konkrétních projektech a částkách, natož

zmiňovat nějaké termíny, protože už jsem se mnohokrát přesvědčil o tom, že člověk je „brán za slovo“ a je mu vytýkána nečinnost a nedodržování slibů. Ale takoví lidé byli, jsou, a budou vždy mezi námi a musíme si na to zvyknout. Tak si někteří představují tzv. demokracii. Určitě víte, o čem mluvím. Dovolte, abych vám všem a všem lidem dobré vůle popřál v nadcházejícím vánočním čase klid a pohodu, vyslovil přání, abychom se na sebe nemračili, nezáviděli

jeden druhému, abychom si všichni vychutnali to kouzelné období, které vždy přichází koncem roku a všichni vespolek oslavili příchod roku nového. Jaký bude, to záleží v mnohém i na každém z nás. Nejvíce je potřeba si popřát moc a moc zdraví, věc nejdůležitější ze všeho.

Pěkné prožití svátků a příchod nového roku.

František Langr

STOLNÍMU TENISU SE V ŠAROVECH DAŘÍ!

Šarovské Áčko má po devíti odehraných kolech na svém kontě pět výher a čtyři porážky. V současné době (k 4.12.2015) se tým nachází na krásném 5. místě třetiligové tabulky, daleko od sestupových vod (padají poslední tři celky). Do sezóny vlétli hráči šarovského celku velmi rázně a vyhráli první tři utkání (Mikulčice 10:7, Brno – Slatina 10:6 a Tišnov 10:5). Zvlášť výhra nad Mikulčicemi byla v úvodu sezóny velmi cenná a dodala všem hráčům

potřebné sebevědomí. Tři porážky s papírově silnějšími soupeři (Řeznovice „A“ 3:10, Znojmo 6:10 a Litomyšl 5:10) se daly očekávat, avšak trochu mrzí porážka na stolech posledního celku Strážnice 6:10). Všech pět hráčů základní sestavy (Karel Bojko, Petr Jahůdka, Vítězslav Račák, Jan Plhák ml. a Lubor Křen) podává prozatím velmi slušné výkony a vzhledem k jejich relativně nízkému věku lze předpokládat další výkonnostní růst...]

Tabulka po 9. kole:

3. liga mužů skupina D

1. KST Sokol Znojmo-Orel Únanov	9	9	0	0	0	90:53	27
2. MK Řeznovice	9	8	0	1	0	87:33	25
3. TJ Jiskra Litomyšl	9	5	2	2	0	76:70	21
4. SKST Hodonín B	9	5	1	3	0	80:67	20
5. TJ Sokol Šarovy	9	5	0	4	0	70:68	19
6. TJ Baník Mikulčice	9	5	0	4	0	75:61	19
7. TTC Koral Tišnov	9	3	2	4	0	77:66	17
8. TJ Sokol Vracov	9	3	1	5	0	62:78	16
9. SK Slatina - Brno	9	3	0	6	0	51:79	15
10. TJ Žďár nad Sázavou	9	2	1	6	0	66:79	14
11. MK Řeznovice B	9	1	1	7	0	48:86	12
12. TJ Jiskra Strážnice	9	1	0	8	0	44:86	11

Šarovy „B“ procházejí Krajskou soutěží II. třídy skupiny B prozatím jako nůž mäslem. Všechn devět utkání dokázali vyhrát a tým má zaděláno na postup do Krajské soutěže I. třídy. Čtyři hráči sestavy jsou v první desítce úspěšnosti

Tabulka po 9. kole:

1. TJ Sokol Šarovy B	9 9 0 0 0	118:44	36
2. TJ Kunovice B	9 8 0 1 0	117:45	33
3. SKST Slušovice	9 7 0 2 0	104:58	30
4. TJ Sokol Mysločovice	9 6 1 2 0	101:61	28
5. Orel Uherské Hradiště	9 4 1 4 0	81:81	22
6. TJ Kunovice C	9 3 3 3 0	79:83	21
7. SK Spartak Hulín B	9 4 0 5 0	71:91	21
8. TJ Rožnov pod Radhoštěm C	9 3 2 4 0	75:87	20
9. TJ DDM Valašské Meziříčí C	9 2 0 7 0	57:105	15
10. TJ Sokol Morkovice	9 2 0 7 0	67:95	15
11. T.J. Sokol Vsetín B	9 2 0 7 0	52:110	15
12. KST Zlín D	9 0 1 8 0	50:112	10

To Šarovské Céčko prožilo téměř hororový start, když z prvních dvou kol odešlo pokaždé poraženo, nejprve ztratilo domácí utkání s Hřivínovým Újezdem – Kaňovicemi (5:13) a poté neuspělo ani v Bylnici s tamním béčkem (8:10). Pak však přišla obdivuhodná čtyřzápasová série výher – Orel Zlín „D“ 11:7, Slopné

Tabulka po 9. kole:

1. Sport centrum Bylnice „B“	8 8 0 0 0	99:45	32
2. KST Zlín „E“	9 5 3 1 0	87:75	27
3. TJ Vysoké Pole „A“	8 5 2 1 0	80:64	25
4. TJ Hřivínův Újezd - Kaňovice	8 5 0 3 0	86:58	23
5. TJ Sokol Šarovy „C“	8 5 0 3 0	79:65	23
6. TJ Sokol Pohořelice	8 3 2 3 0	78:66	19
7. TJ Sokol Jasenná	8 3 2 3 0	74:70	19
8. Orel Zlín „D“	8 3 1 4 0	60:84	18
9. TJ Sokol Slopné „A“	8 2 2 4 0	76:68	16
10. TJ Sokol Mysločovice „C“	8 2 0 6 0	61:83	14
11. SK Bohuslavice nad Vlárí „A“	9 1 0 8 0	46:116	12
12. Orel Kašava „A“	8 1 0 7 0	56:88	11

hráčů soutěže. Mimochodem, žebříčku, ve které je 80 hráčů, suverénně vévodí šarovský Jiří Strejček s 90% úspěšností, který po loňské nemastné neslané sezóně, povstal letos jako bájný Fénix z popela...

„A“ 13:5, Kašava „A“ 13:5 a Mysločovice „C“ 11:7. Následovala těsná prohra s KST Zlín „E“ (8:10), aby se naše céčko vrátilo na vítěznou vlnu v zápase v Pohořelících vítězstvím 10:8. V tabulce k 3. 12. 2015 figuruje céčko na pěkném pátém místě, teď hlavně neusnout na vavřínech, protože prostor pro posun vzhůru tu stále je.

To děčko pravidelně střídá dobré výsledky s těmi špatnými, jednou je nahoře a jednou dole. Přesto má na svém kontě více proher, když neuspělo postupně s Valašskými Klobouky (8:10), Jiskrou Otrokovice „F“ (debakl 2:16 poté, co nastoupili fanoušci), Bohuslavicemi u Zlína (6:12), Napajedly „B“ (8:10) a Mysločovicemi „D“ (6:12). Vítězství děčko naopak

RS III. třídy

1. SK Slavičín „C“	9	8	1	0	0	122:40	34
2. TJ Jiskra Otrokovice „F“	10	7	0	3	0	120:60	31
3. TJ Sokol Valašské Klobouky	9	6	2	1	0	100:62	29
4. FS Napajedla „B“	9	6	1	2	0	90:72	28
5. TJ Sokol Bohuslavice u Zlína	9	4	2	3	0	81:81	23
6. TJ Štítná „B“	10	3	3	4	0	78:102	22
7. SK Újezd „B“	9	3	3	3	0	76:86	21
8. TJ Sokol Šarovy „D“	10	3	2	5	0	83:97	21
9. TJ Sokol Mysločovice „D“	9	4	0	5	0	72:90	21
10. TJ Sokol Slopné „B“	9	3	2	4	0	74:88	20
11. SK Rokytnice „B“	9	3	2	4	0	74:88	20
12. Slovan Luhačovice „A“	9	1	0	8	0	66:96	12
13. Sport centrum Bylnice „C“	9	0	0	8	1	44:118	8

Také ěčko se drží klidného středu tabulky a byť jsou jeho výkony vyrovnanější než v případě děčka, ani ěčku se nevyhýbají propady formy. Patrné to bylo zejména na začátku sezóny, možná byla důvodem nerozehranost či přetrénovanost, každopádně neúspěchy z října – porážky s SK Louky „B“ (7:11), Mysločovice „E“ (3:15), Orel Zlín „E“ (5:13) a Kostelec „D“ (4:14), začali naši borci napravovat až v listopadu. Výhry

RS IV. třídy

1. TJ Sokol Kostelec „D“	10	10	0	0	0	144:36	40
2. Slovan Luhačovice „B“	10	8	1	1	0	129:51	35
3. KPST - SK Louky „B“	10	8	1	1	0	113:67	35
4. TJ Sokol Salaš	10	7	0	3	0	110:70	31
5. Orel Zlín „E“	10	6	0	3	1	99:81	27

slavilo po výhrách nad týmem z Bylnice „C“ (12:6), Štítné „B“ (13:5) a Luhačovic „A“ (10:8). A mezi tyto výsledky se vklínily i dvě remízy, nejprve s Rokytnicí „B“ a poté i s Újezdem „B“ (9:9). Dá se říct, že si děčko jde svou cestou daleko od postupových i sestupových vod, i když k ním má tedy blíže a k 3.12. okupuje osmou příčku.

si připsali nad týmy Želechovice (16:2 – to bylo ještě v říjnu), Slopné „C“ (12:6), Spytihněv (12:6), Vysoké Pole „B“ (10:8) a Slopné „D“ (15:3). Smírně se pak rozešli s týmem z Bohuslavic nad Vlárí „B“ (9:9). My jen doufáme, že stoupající výkony i výsledky potvrdí i v následujících zápasech a že neusnou zimním spánkem. Bylo by pěkné posunout se z šestého místa k medailovým pozicím, i když bodové rozestupy nejsou malé.

6. TJ Sokol Šarovy „E“	10	5	1	4	0	93:87	26
7. TJ Sokol Mysločovice „E“	10	5	0	5	0	91:89	25
8. TJ Sokol Slopné „C“	10	4	1	5	0	88:92	23
9. TJ Vysoké Pole „B“	10	4	0	6	0	89:91	22
10. Orel Kašava „B“	10	4	0	5	1	78:102	21
11. SK Bohuslavice nad Vlárí „B“	10	3	1	6	0	84:96	20
12. ST Slovácká Sparta Spytihněv	10	2	1	7	0	74:106	17
13. ŠSK při ZŠ Želechovice n/D	10	1	0	9	0	46:134	13
14. TJ Sokol Slopné „D“	10	0	0	10	0	22:158	10

Žáci Šarov, kteří zažívají premiéru v mistrovských soutěžích okresu Uherské Hradiště, nejprve okusili hořkost krutých porážek 1:9 s celky Bílovic „B“ a Dolního Němčí „B“. Poté následovalo mírné zlepšení v podobě porážek 3:7 s celkem Vážany-Ořechov a 4:6 se Slavkovem. Pak ovšem následovala historicky první výhra šarovského mládí v poměru 9:1 na

stolech Bílovic „C“. Další bod urvaly šarovské děti za remízu 5:5 se Slavkovem a zatím poslední zápas vyhrály šarovské naděje 7:3 s družstvem Břestku. Šarovskému stolnímu tenisu tak dělají čest a my věříme, že se jejich výkony budou i nadále zlepšovat. Základní sestavu tvoří Matěj Balšán, Michaela Kovačiková a Václav Procházka. Cenné zkušenosti

ŠAROVSKÉ OSOBNOSTI

V tomto čísle konečně po delší odmlce přinášíme další z rozhovorů se zajímavými lidmi ze Šarov. Všechny je znáte, ale možná o nich nevíte to, co je podstatné. Proto jsme se rozhodli trochu je přiblížit prostřednictvím rozhovorů. Další na řadě je **Pavel Leicman**. Dohromady 34 let zatím působil jako herec Městského divadla Zlín, předtím byl krom jiných i členem souboru Národního divadla Brno, také byl hlasatelem Českého rozhlasu a stále je pedagogem Zlínské soukromé vyšší odborné školy umění. Rozhovor vedla Jana Fuksová.

Ve škole učíte hereckému řemeslu studenty, v Šarovech už jste s místními zájemci nastudoval dvě menší divadelní

představení. Asi je podstatný rozdíl, vést mladé herce nebo dospělé spoluobčany, kteří s herectvím nikdy nepřišli do styku. Je to tak?

Je to dost velký rozdíl. Hlavně v tom, že studenti mají potřebu se učit, kdežto místní ochotníci mají spíše chuť. Možná je tady v Šarovech řada talentů, ale ještě se neprojeví. Mohl bych je touto cestou vyzvat, aby dali o sobě vědět, kdyby měli zájem. Každý z lidí je trochu jiný, někdo vnímá moje připomínky rád, někdo méně ochotně a někdo je prostě nedokáže vnímat. Míra talentu je u lidí různá. **Ale k ochotníkům asi musíte přistupovat jinak, než ke studentům. Je to tak?** Studenty učím jen teorii jevištní mluvy

a umělecký přednes a to je trochu jiné, než učit jevištní praxi. Ta je nepochybně složitější, protože když se někdo zabývá hereckou výchovou, musí mít celkovou vizi, kam to povede. Já se bojím, že studentům bych tu vizi nedokázal vytvořit tak dokonalou. Ale v Šarovech nám to stačí. Stejně tak třeba v Napajedlích, kde jsem ochotníky jednou režíroval. Tam to bylo zajímavé, protože na divadelní festival zvou jiné ochotnické soubory a soutěží v diváckém hodnocení. A stalo se, že jsem s nimi nazkoušel inscenaci Jitřní paní, což je náročná věc a oni pak na mne byli naštvaní, protože skončili druzí.

Takže pro amatérské divadlo je lepší vybírat jednodušší kusy?

Záleží spíše na ochotnících, do čeho budou mít chuť nebo na jaké jsou úrovni. Třeba jsem mluvil s ochotníky z Hvozdné a ti mají zájem nastudovat především závažné věci. I tady v Šarovech bychom nakonec mohli dělat i složitější věci, kdyby tady byly výrazně lepší technické podmínky, podium, osvětlovací technika, ozvučení, pár praktikáblů a možnost malovat kulisy. Ale my si musíme vystačit s tím, co máme.

V Šarovech už jste se zájemci nastudoval tři menší představení. Mohl by tady už vzniknout ochotnický soubor?

Mohl. Ideální by bylo, kdyby se přihlásili lidé, kteří mají zájem hrát divadlo, a já bych si je vyzkoušel na drobných textech a podle toho bych mohl usoudit, zda to stojí za to. Možná bychom se pak pokusili o něco většího. Tato malá forma, kterou jsme zatím zvolili, je jediná možná. Tedy zatím. Žádné plány nemám, ale předpokládám, že třeba při příležitosti rozsvěcování

vánočního stromu, by se v podobných aktivitách mohlo pokračovat.

Baví Vás to?

Ano, baví a líbí se mi to. Někdy je i sranda. Navíc už na to mám čas, protože v divadle už pracuji na smlouvu a nedělávám pět představení za sezonu jako dřív, ale jen dvě.

V jakých inscenacích by Vás mohli v této době diváci vidět?

Hraji v Žitkovských bohyních, v představení Tomáš Baťa, živý, pak v divadelku v klubu v Madam Piaf, v Prodané nevěstě a v Revizorovi.

Byla některá z Vašich rolí nezapomenutelná? Třeba ta první?

Nezapomenutelná byla jedna z prvních rolí v Molierově Lakomci. Udála se u toho zajímavá věc, že jsem přišel později na výstup a moje starší kolegyně na mne na jevišti zakřičela: Hajzle! To mne velice šokovalo, i když se mi za to pak omlouvala a vysvětlovala, že to



nebylo nic osobního. Navíc jsem si při tomto představení zlomil česku v koleně a pak jsem šel pěšky na pohotovost.

Nechtěl jste pak přestat?

To ne. Hrát divadlo je jistá potřeba a vášně. Když se na to jednou člověk dá, tak nemůže přestat. Vzpomínám třeba i na představení v Sestup Orfeův, kde jsem zaskakoval za kolegu herce Jana Honsu, který se zabil o prázdninách. Jeho roli, což byla hlavní mužská postava, jsem nastudoval sám za měsíc doma, i proto je to pro mne zapamatovatelná role. Bývalý ředitel divadla Lhotský mi pak napsal děkovný dopis.

Proč jste se vlastně stal hercem?

Šel jsem k divadlu kvůli mamince, hrála ochotnické divadlo a zpívala si doma písničky. Pak také kvůli svému profesorovi češtiny na průmyslovce. To byl skvělý člověk. Dokázal spouště z nás předat lásku k rodnému jazyku a to je základní výrazový prostředek. Na JAMU jsem šel až po vojně. Zpočátku jsem k divadlu totiž ani nechtěl, ale na vojně jsme se sešli s jedním kamarádem a rozhodli jsme se, že se spolu budeme hlásit na JAMU. Mě vzali a jeho ne, ale udělal větší kariéru, než já.

Nikdy vás divadlo nezklamalo?

Ne. Spíš člověka zklamou ambiciózní režiséři, kteří vymýšlejí různé nesmysly.

Ze Zlína jste před lety odešel do Brna.

Proč?

Měl jsem angažmá v Mahenově divadle a také jsem pracoval v Českém rozhlasu. To mě bavilo a drželo. Byl jsem specialistou na poezii, na dramatinovanou četbu nebo hry. Byl tam jeden pořad, který dělají dodnes a jmenuje se Zelný rynek. Informuje o událostech, objeví se tam poezie, muzika. A já jsem tam velmi často četl básničky. Paní režisérka mi dala text, podíval jsem se na to, přišel jsem do rozhlasu, sedli jsme si a přečetli si to. A několikrát se stalo, že se mě ptala, jestli vím, o čem to je. Řekl jsem, že ne, ona řekla, že taky ne, tak prohlásila: Tak to uděláme napětko.:)

Proč jste se z brněnského divadla po několika letech zase vrátil do Zlína?

Protože ve zlínském divadle bylo vždycky dobře. Okouzila mě okolní příroda, Valašsko, mám tady děti. V Šarovech jsem koupil dům v roce 1999. Chtěl jsem bydlet spíš na venkově, než ve městě a tento domek mě okouzlil.

POSLEDNÍ DNY PŘED KONCEM VÁLKY ... DOKONČENÍ

V polovině dubna byla odvelena německá ženijní četa směrem na Zlín. Do vesnice přijeli 14. 4. maďarští vojáci. Zase byli ubytováni po domech.

Moje vzpomínky:

U nás bydleli dva maďarští důstojníci. Mluvili slovensky, byli velice slušní. Jeden byl učitel, velmi nešťastný, že musel

opustit rodinu a jít do války. Vyprávěl o své malé dcerce, která mu při loučení dala svoji čelenku, ukazoval ji. Byla z malých barevných kožených kvítků. Věřila, že ho ochrání.

Vojáci měli koně ustájené v naší kůlně u stodoly. Poznali, že se v ní něco dělo. Tatínek tam měl zakopané obilí

pro dobytek. Doporučili mu, ať zásoby uschová jinam. Tatínek se rozhodl, že zásoby přeneseme do sklepa. Šlo se do něj ze dvora. Začali jsme nosit cihly, zadělat pak dveře. Jaké ale bylo zděšení, když se kolem nás přehnali na koních dva němečtí důstojníci přes dvůr, po lávce přes potok, kolem hájenky pod les. Cihly nám vypadly z rukou a ten den jsme už nic nedělali. Čekali jsme, až se budou vracet, ale už se nevrátili. Pak jsme se dozvěděli, že hledali dvůr, kam ukrýt tanky.

Vzpomínky Františka Vojtáska, mého bratra:

Na Šarovech hledaly vhodnou pozici dvě tankové posádky s největšími německými tanky. Jako nejvýhodnější místo se jim jevil dvůr u Kozlíků č. p. 57, mezi Kozlíkovou a Jančarovou chalupou č. p. 58. První do dvora zajela energická posádka. Druhá už tam nezajela. Musela velice rychle dělat opatření k vytažení tanku, který se začal rychle propadat do měkkého dvora. Do toho místa prosakovala vřdycky spodní voda, a proto se tam v té dnešní zatačce začalo říkat „Na bařině“. Z té podívané měli lidé utajovanou radost a my kluci otevřené „papule“.

Vojenské jednotky přijíždějící od Březolup na Šarovy nacházely ke svému umístění největší dvůr u Vojtásků č. p. 59 – náš. Malé štáby, nebo zdravotnické zařízení německé armády, později maďarské, rumunské a nakonec sovětské armády. Dvůr byl kryt ze dvou stran ovocnými stromy a za potokem lesem.

Nikomu z vojáků nepřišlo na mysl, že pod velkou, či spíše obrovskou hromadou dřeva z probírky Baťova lesa je něco ukryto. Před válkou si strýček Duda

č. p. 9 zakoupil nový nákladní automobil značky Chevrolet. Zakonzervovaný, pod nepromokavou plachtou byl ukryt pod touto hromadou. Co bylo zajímavé? Bylo dost lidí, kteří o tom věděli, a nikdo to Němcům neprozradil.

Strýček Duda autodopravce a dobrý muzikant na křídlovku, s tím autem po válce jezdil jak „širón“.

Pokračování od 21. dubna – odjezd Maďarů

Po odjezdu Maďarů jsme všichni s obavami očekávali, kdo další do vesnice přijede. Vědělo se, že fronta se blíží. Zprávy ze zahraničí předával pan Zapletal z Bohuslavic a bateriový přijímač. Noviny nedocházely, býval také přerušován elektrický proud.

Vzpomínám, jak 28. dubna celou vesnici projížděly těžké vojenské vozy. Nedalo se spát ani hlukem ani strachem. Noc před tím jsme dělali „černou“ zabíjačku, jak by to dopadlo o noc později, asi moc špatně. 29. dubna vím, že moc přšlo a nálada byla také taková plačtivá. Ozývalo se časté dunění střelby blížící se fronty. V noci před půlnocí nám někdo zaklepal na okno od silnice. Tatínek šel otevřít. U dveří stála promoklá a ustrašená rodina hajného pana Šindýlka z Březolupské hájenky (Baťův domek). Pustili jsme je dovnitř.

Vyprávěli, že se chtěli ukrýt v myslivecké chatě pod komárovským lesem u Hlubočského potoka. Byla to známá chata Majjů (majitelů staroměstského cukrovaru) před válkou. Někdo je asi sledoval a v noci varoval před nebezpečím již blížící se fronty. Protože jsme se dobře znali, přišli k nám. Paní a tři dcery jsme ubytovali u nás, pan Šindýlek se synem

a jeho kamarádem Fr. Hrabícou odešli k Dudům č. p. 9. Spát se nedalo, ještě že pan Šindýlek odešel s hochy, jinak o chvíli se opozdit, už by nežili. Nespali jsme a hrozně se vylekali boucháním na okno i dveře. Tatínek šel otevřít a to už ve dveřích se tlačil a křičel německý důstojník a za ním promoklí vojáci – ještě děti. Musím zmínit, že ještě krátce před příchodem fronty skládalo v Topolné vojenskou přísahu asi 1000 velmi mladých německých chlapců na louce Jindřicha Hoferka za přítomnosti německého generála. Byli ihned nasazeni do první frontové linie za Mistřicemi a mnoho z nich padlo. (Minulost a současnost slovácké obce Topolná).

Rychle jsme se museli natlačit do jedné místnosti. Tatínek rychle musel nanosít slámu ze stodoly, všechno potmě, běda venku rozsvítit jen baterku. Na slámu v kuchyni i v izbě si vojáci poléhali. Asi tak k ránu už se rozednívalo, zase bouchání. Němec otevřel - „Alarm“ ozvalo se z venku. Vojáci vyskočili a utíkali rychle ven, zase směrem na Zlín.

Ráno 30. dubna pan Šindýlek přišel pro rodinu a odešli k Dudům, kde měli připravený kryt. Ten den jsme ukryli ještě nějaké zásoby (černá zabijačka), různé úpravy zabezpečení chalupy a připravili věci do krytu. Stále silněji se ozývala střelba a dunění od Hradiště. Na Kopanině za Ondrášovou stodolou jsme měli vykopaný kryt, kam se ukryje rodina Ondrášova, Soukupova č. p. 46 a naše Vojtáskova v ty nejhorší frontové dny. Kryt musel být prostorný pro 9 dospělých a 2 malé děti. Bylo to dost riskantní tak daleko od chalup.

1. květen: ve vesnici byla už několik dnů a nocí pohotovost z dobrovolníků, kteří sledovali situaci. V ten den už od rána upozorňovali občany, aby se během dne odebrali do krytů a sklepů. Tak jsme se chystali i my. Střelby už dopadaly na střechu chalupy. Vzali jsme to nejnutejnější, tatínek nás doprovodil, on zůstal doma. Byl to moc smutný odchod. U stodoly už na nás čekali. Také to bylo smutné, pohled na dvě malé děti odkázané v jámě v zemi, ve tmě. Po žebříku jsme slezli do krytu. Na zemi byly položeny desky, deky a polštáře jsme si přinesli. Byly to polní podmínky.

Pepa Soukup, bývalý voják, poslouchal a odhadoval, jak se střelba přibližuje. Večer šel na průzkum. Před spaním nám „zavelel“ – ženy první – povinně za jabloň, potom muži. V noci se spát nedalo, celou noc se ozývala silná střelba od Boří. Pepa říkal, že jsou to velmi silné, moc nebezpečné zbraně – pancéřové pěstě. Všechno kolem dunělo.

2. květen: hodiny ukazovaly, že je ráno. Silná střelba už odeznívala. Báli jsme se, děti plakaly, Marie je uklidňovala, aby nás neprozradily. Ale snad nejhorší bylo, když jsme nad hlavami uslyšeli střelbu, náboje dopadaly na kov u krytu. To si chlapi neuvědomili, že rýče a lopaty zůstaly venku. V tu dobu u cesty Drahotové stálo ještě osm stodol a každou vojáci ostřelovali, co kdyby tam byli ještě Němci. Náš kryt objevili a volali – kdo tam? Pepa volal: „tady Češi, přátelé“. Nevěřili, musel ven. Když nás uviděli, pokračovali dolů do dědiny, stále stříleli. Vylezli jsme ven, objímali se a plakali radostí – jsme svobodní.

Běželi jsme domů, neuvědomovali jsme si

nebezpečí, že nás může nějaká zbloudilá střela zasáhnout. Strýc Ondráš už nás vyhlížel, my spěchali za tatínkem, moc jsme se o něho báli. Po silnici projížděli vojáci, stáli jsme a mávali. Rozbrečela jsem se, když od mlýna přijížděl tank se vztyčenou československou vlajkou – symbol svobody. Šest let jsme ji neviděli nikde vládt, opatrovali a schovávali malé papírové vlaječky, kterými jsme vítali pana presidenta Beneše a jeho paní, když jeli ze Zlína do Luhačovic. A od března 1939 byly vlajky a prapory na šest let uschovány. Proto ta radost, že zase vlála.

Trochu jsem odbočila, ale i to patří do svobodných květnových vzpomínek.

Doma nás čekal tatínek, v chalupě byli

rumunští vojáci, tatínek jim musel vařit, našli maso a měli hlad. Rumunští vojáci u nás bydleli dva. Jeden byl zdravotník, odcházel naproti k Čechmáncům č. p. 6, kde byla polní nemocnice. Přivázeli tam raněné vojáky postupující dál k Bohuslavicím, ke Lhotě a na Salaš.

Tím končí moje vzpomínky na konec války a osvobození Šarov.

V příspěvku o „Dějínách obce Šarovy“ ze zápisů OÚ je psáno: 30. dubna se v Šarovech objevila německá jednotka, ale 2. května ve 4 hodiny ráno bez boje ustoupila směrem ke Lhotě. 2. května v 10,30 hodin vstoupily do Šarov jednotky rumunské armády.

Libuše Langrová

MĚSÍCE ROKU – NAŠE PŘÍRODA

Říjen – desátý měsíc roku, pokračoval babím létem. Teplé dny, střídavě oblačno i deštivo. Překvapil tím, že poslední dny nebyly mrazivé, co ještě kvetlo na zahradě, kvetlo ještě i v listopadu. Objevily se ještě i včelky, zůstávaly dlouho i sršně, bylo jich letos hodně. U potoka na břehu sedával dlouho skokan štíhlý – Rana dalmatina, rezavě hnědý a jeho společnice ropucha obecná – Bufo bufo. A pranostika na tento měsíc podle toho, jaký skutečně byl: „Je-li říjen zelený, bude za to leden studený“. Uvidíme.

Listopad – lesy se letos začínaly barvit později. Listopadání nezačalo tak brzy, stromy a keře byly barevnější, pestřejší než rok minulý. Dny byly deštivé, což jsme si přáli, takové dušičkové. Díky deštům a více vody v potoce mohli

hejno kačen trávit více hodin ve vodě, než celé suché léto.

Pranostika říká: „30. listopadu na sv. Ondřeje zem se ještě ohřeje“. Neohřála se, koncem listopadu přišly přízemní mrazíky.

Prosinec – kouzlo Adventu, období radostného očekávání vánočních dnů. Radostnější to bývá, když jsou bílé, zasněžené. Letos to asi nebude.

Naši opeřenci, kteří s námi přechkávají zimu, necítí ještě potřebu přilétat k chalupám a do zahrad. Ta zima asi tak brzy nebude. Snad nám to nepokazí předvánoční a vánoční pohodu.

Jestli bude na stole rozkvetlá barborka a u stolu naši nejbližší, tak nás žádně rozmáry počasí nerozhodí.

Šťastné a veselé, vážení čtenáři...

Libuše Langrová

